KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. oktober 2004

om den støtteordning, som Italien har gennemført til fordel for virksomheder, der har foretaget investeringer i kommuner, der blev ramt af naturkatastrofer i løbet af 2002

(meddelt under nummer K(2004) 3893)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2005/315/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler [1], og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

(1) Den 6. marts 2003 og den 29. marts 2003 modtog Kommissionen to klager vedrørende forlængelsen af lov nr. 383 af 18. oktober 2001 i bestemte kommuner i Italien, som i løbet af 2002 var blevet ramt af naturkatastrofer.

(2) Den 20. marts 2003 bad Kommissionen de italienske myndigheder om oplysninger om denne forlængelse. Efter at de italienske myndigheder både den 2. maj 2003 og den 21. maj 2003 havde bedt om forlængelse af svarfristen, sendte de den 10. juni 2003 en meddelelse til Kommissionen. Den 4. juli 2003 modtog Kommissionen endnu en meddelelse fra de italienske myndigheder.

(3) Eftersom støtteordningens ikrafttrædelse ikke på forhånd var godkendt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 87 ff., blev ordningen opført i registeret over uanmeldt støtte under nummer NN 58/03.

(4) Med brev af 17. september 2003 underrettede Kommissionen Italien om sin beslutning om at indlede procedure efter traktatens artikel 88, stk. 2, over for de pågældende foranstaltninger. Sagen blev registreret under nummer N 57/03. Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* [2]. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den omhandlede foranstaltning.

(5) Med brev af 23. oktober 2003 anmodede de italienske myndigheder om en forlængelse af fristen for at fremsætte bemærkninger. Med brev af 5. november 2003 imødekom Kommissionen denne anmodning, og den 16. december 2003 fremsendte den en påmindelse.

(6) Italien fremsatte bemærkninger i brev af 18. februar 2004, registreret den 23. februar 2004, og i brev af 10. september 2004, registreret den 15. september 2004. Ingen andre interesserede parter har fremsat bemærkninger.

II. DETALJERET BESKRIVELSE AF STØTTEN

Retsgrundlag

(7) I medfør af artikel 5 e i lovdekret nr. 282/2002, ophøjet til lov nr. 27 af 21. februar 2003, forlænges de fordele, der er nævnt i artikel 4, i lov nr. 383 af 18. oktober 2001, for virksomheder, der foretager investeringer i kommuner, der i løbet af 2002 blev ramt af naturkatastrofer. Artikel 5 e i lovdekret nr. 282/2002 af 24. december 2002 blev klarlagt den 31. juli 2003 af det italienske økonomi- og finansministerium i cirkulære nr. 43E fra kontoret for offentlige indtægter. De berørte kommuner ligger i de områder, der er omhandlet i:

— dekret af 29. oktober 2002 fra ministerpræsidenten, som indeholder bestemmelser om erklæringen om undtagelsestilstand som følge af den kraftige vulkanske aktivitet omkring Etna og jordrystelserne i provinsen Catania

— dekret af 31. oktober 2002 fra ministerpræsidenten, som indeholder bestemmelser om erklæringen om undtagelsestilstand som følge af de kraftige jordrystelser den 31. oktober 2002 i provinsen Campobasso

[1] EFT C 42 af 18.2.2004, s. 5.

[2] Se fodnote 1.

— dekret af 8. november 2002 fra ministerpræsidenten, som indeholder bestemmelser om erklæringen om undtagelsestilstand som følge af de kraftige jordrystelser den 31. oktober i provinsen Foggia

— dekret af 29. november 2002 fra ministerpræsidenten, som indeholder bestemmelser om erklæringen om undtagelsestilstand som følge af usædvanlige meteorologiske hændelser (oversvømmelser og jordskred) i regionerne Liguria, Lombardia, Piemonte, Veneto, Friuli-Venezia Giulia og Emilia Romagna.

(8) Endvidere er det påkrævet, at der i de pågældende kommuner blev udstedt en evakueringsordre eller et forbud mod trafik på de vigtigste indfaldsveje til kommunen.

(9) Kommissionen har i pressen erfaret, at en liste over kommuner, som blev ramt af usædvanlige meteorologiske hændelser i regionerne Liguria, Lombardia, Piemonte, Veneto, Friuli-Venezia Giulia og Emilia Romagna, blev udarbejdet efter en kendelse af 28. maj 2003 fra ministerpræsidenten og offentliggjort i det italienske statstidende nr. 126 den 3. juni 2003.

(10) Foranstaltningen vedrørende forlængelsen af lov nr. 383 af 18. oktober 2001 trådte i kraft den 23. februar 2003, dvs. dagen efter offentliggørelsen den 22. februar 2003 af lov nr. 27 af 21. februar 2003 i supplement nr. 29 til det italienske statstidendes nr. 44.

Målsætning

(11) Ordningen tager sigte på at genskabe investeringerne i de områder, der er ramt af de naturkatastrofer, der er nævnt i dekreterne fra ministerpræsidenten i betragtning 7.

Støttemodtagere

(12) Alle virksomheder fra enhver sektor, som har foretaget investeringer i kommuner, der er ramt af ovennævnte naturkatastrofer, kan nyde godt af foranstaltningen. I cirkulære nr. 43/E af 31. juli 2003 fra kontoret for offentlige indtægter hedder det, at formålet med foranstaltningen er at motivere virksomhederne til at investere, når de på grund af alvorlige vanskeligheder som følge af naturkatastroferne i de pågældende kommuner direkte eller indirekte har lidt økonomisk tab. Et sådant tab kan kun regnes for påvist for et flertal af virksomhederne i en kommune:

— hvis evakueringsordrerne omfattede et større antal bygninger, hvorved hele kommunens økonomi blev påvirket i negativ retning

— hvis alle hovedindfaldsveje til kommunen blev lukket som følge af kommunale beslutninger.

Ifølge cirkulæret gælder tildelingen i andre tilfælde kun virksomheder, som har forretningssteder på de veje eller i de bygninger, som var omfattet af ovennævnte kommunale beslutninger.

Støttens form og intensitet

(13) Foranstaltningen giver mulighed for at forlænge lov nr. 383 af 18. oktober 2001 indtil to beskatningsperioder efter den igangværende beskatningsperiode den 25. oktober 2001 for investeringer foretaget indtil den 31. juli 2003. Disse bestemmelser giver ret til at fradrage den del af investeringerne, der er foretaget efter den 1. juli 2001, svarende til 50 % af de investeringer, der overstiger de gennemsnitlige investeringer i de seneste fem år, inden beskatning af virksomhedens eller selvstændige arbejdstageres indtægter. Ved beregningen af gennemsnittet medregnes investeringerne ikke i det år, hvor beløbet er størst. For investeringer i fast ejendom gælder forlængelsen investeringer foretaget indtil den tredje beskatningsperiode efter den igangværende beskatningsperiode den 25. oktober 2001, dvs. ikke senere end den 31. juli 2004.

Ordningens formål

(14) Ordningen tager sigte på investeringer til oprettelse af nye anlæg, udvidelse, genetablering og modernisering af eksisterende anlæg, afslutning af arbejder, der er suspenderet, og indkøb af nyt udstyr.

III. BESLUTNINGEN OM AT INDLEDE PROCEDUREN EFTER TRAKTATENS ARTIKEL 88, STK. 2

(15) I beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure (herefter »beslutningen om at indlede proceduren«) blev foranstaltningen undersøgt for at afgøre, om den kunne komme i betragtning til en undtagelse i medfør af artikel 87, stk. 2, litra b), som støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder.

(16) Kommissionen undersøgte endvidere, om foranstaltningen kunne omfattes af undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) og/eller c), i medfør af retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte [3], Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder [4], eller for landbrugets vedkommende EF-rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren [5], og for fiskeriet og akvakulturens vedkommende retningslinjer for gennemgangen af statsstøtte til fiskeri og akvakultur [6].

[3] EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.
[4] EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 364/2004 (EUT L 63 af 28.2.2004, s. 22).
[5] EFT C 28 af 1.2.2000, s. 2.
[6] EFT C 19 af 20.1.2001, s. 7.

Analyse af støtten som støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer

(17) Hvad angår undtagelsen i medfør af traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), gav Kommissionen i beslutningen om at indlede proceduren udtryk for tvivl om, hvorvidt støtten er begrænset til at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer, og hvorvidt det kan udelukkes, at den enkelte støttemodtager ikke har nydt godt af overkompensation for skaderne. Den har således ikke haft mulighed for at godkende støtten som støtte til udbedring af skader forårsaget af naturkatastrofer eller andre usædvanlige begivenheder.

(18) De italienske myndigheder har ikke fastslået omfanget af de materielle skader forårsaget af ovennævnte naturkatastrofer. De har påpeget, at ordningen er baseret på skadens makroøkonomiske virkninger, og begrunder denne fremgangsmåde med, at det er umuligt at fastslå skadens omfang for den enkelte virksomhed uden at gøre støttetildelingen ineffektiv og langsommelig.

(19) I beslutningen om at indlede proceduren fastslog Kommissionen således, at oplysningerne fra de italienske myndigheder ikke gjorde det muligt at afgøre, om foranstaltningen via sin art og måde at fungere på havde til formål at udbedre skader som følge af naturkatastrofer. På baggrund af den måde, foranstaltningen fungerede på, kunne Kommissionen ikke afgøre:

— om støttemodtageren er en virksomhed, der reelt har lidt skade

— om skaden udelukkende er forårsaget af de naturkatastrofer, der er omhandlet i ovennævnte dekreter fra ministerpræsidenten

— om støtten til denne virksomhed begrænses til udelukkende at udbedre de skader, naturkatastroferne har forårsaget, og dermed udelukker, at den enkelte støttemodtager får en overkompensation for skader forårsaget af naturkatastrofer. Det kan også påvises, at der ikke findes en forbindelse mellem støtten og den skade, en virksomhed har lidt, idet den måde, foranstaltningen fungerer på, gør, at en virksomhed, der reelt har lidt skade som følge af førnævnte naturkatastrofer, ikke nødvendigvis nyder godt af ordningen. En virksomhed, der foretager en investering for udelukkende at udbedre en skade forårsaget af ovennævnte naturkatastrofer, kan ikke få del i støtten, fordi værdien af denne investering er mindre end værdien af de gennemsnitlige investeringer de fem foregående år. Heller ikke en virksomhed, der foretager en investering for udelukkende at udbedre en skade forårsaget af førnævnte naturkatastrofer, som den har lidt, men som i indeværende regnskabsår lider tab, kan nyde godt af ordningen samme år.

Analyse af støtten som investeringsstøtte

(20) Hvad angår anvendelse af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) og/eller c), fastslog Kommissionen i beslutningen om at indlede proceduren, at støtten var omfattet af undtagelserne som investeringsstøtte.

(21) I forbindelse med disse undtagelser stillede Kommissionen sig dog tvivlende over for det forhold, at støtten efter ordningen udelukkende ydes til regioner, der er berettiget til støtte med regionalt sigte i medfør af det italienske regionalstøttekort for perioden 2000-2006. Kommissionen gav endvidere udtryk for tvivl på følgende punkter:

— overensstemmelsen mellem investeringsbegrebet i forbindelse med ordningen og i punkt 4.4 i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte og artikel 2, litra c), i forordning (EF) nr. 70/2001

— hvorvidt ordningens støtteintensitet, der kan beregnes i forhold til samtlige udgifter i standardberegningsgrundlaget, som defineret i punkt 4.5 i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte og i artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 70/2001, overholder de regionale lofter, der gælder for det italienske regionalstøttekort for perioden 2000-2006 eller den støtteintensitet for små og mellemstore virksomheder, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 70/2001

— hvorvidt kumulationsreglerne i punkt 4.18-4.21 i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte og bestemmelserne i artikel 8 i forordning (EF) nr. 70/2001 er overholdt

— om princippet om støttens nødvendighed efter punkt 4.2 i retningslinjerne om statsstøtte med regionalt sigte og artikel 7 i forordning (EF) nr. 70/2001, er overholdt

— hvorvidt kriteriet om, at støttemodtageren for at sikre, at de støttede investeringer er rentable og sunde, skal have bidraget til investeringens finansiering med mindst 25 %, således som foreskrevet i punkt 4.2 i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte eller i artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 70/2001, er overholdt

— hvorvidt betingelserne i EF-rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren og retningslinjer for gennemgangen af statsstøtte til fiskeri og akvakultur er overholdt.

IV. **DE ITALIENSKE MYNDIGHEDERS BEMÆRKNINGER**

(22) Som svar på indledningen af proceduren har de italienske myndigheder fremlagt supplerende oplysninger og fremsat bemærkninger, hvoraf de vigtigste er gengivet nedenfor.

Bemærkninger om analysen af støtten som støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer

(23) De italienske myndigheder har bemærket, at det område, der er omfattet af foranstaltningen, er de kommuner, der er nævnt i ministerpræsidentens dekreter af 29. oktober 2002, 31. oktober 2002 og 8. november 2002. I henhold til artikel 1 i dekretet af 29. oktober 2002 gives støtten udelukkende i kommuner, der blev ramt af oversvømmelserne, og hvor kommunen udstedte evakueringsordrer, eller hvor trafik ad de vigtigste indfaldsveje til kommunen var forbudt. De pågældende kommuner er nævnt i ministerpræsidentens bekendtgørelse nr. 3290.

(24) Hvad angår tvivlen om, hvorvidt støttemodtageren er en virksomhed, der faktisk har lidt skade, og hvorvidt denne skade udelukkende skyldes naturkatastrofer, har de italienske myndigheder påpeget, at skaden kun kan siges generelt at have påvirket virksomhederne i en bestemt kommune:

— hvis evakueringsordren omfattede et vist antal bygninger, hvorved økonomien i hele kommunen blev påvirket i negativ retning

— hvis alle hovedindfaldsveje til kommunen blev lukket som følge af kommunale beslutninger.

(25) De italienske myndigheder konkluderer derfor, at de vigtigste konkrete støttemodtagere er de virksomheder, som har modtaget erstatning, og som har forretningssteder på de veje eller i de bygninger, som var omfattet af evakueringsordrerne.

(26) Vedrørende forbindelsen mellem den lidte skade og udbetalt støtte fastholder de italienske myndigheder i øvrigt, at traktaten ikke udelukker muligheden for at tage hensyn til de samlede skader i et bestemt område. Ordningen er baseret på skadens makroøkonomiske virkninger, fordi det er umuligt at anslå skadens omfang for den enkelte virksomhed effektivt og hurtigt. De italienske myndigheder benytter således makroøkonomiske data til at påvise, at støtten i henhold til ordningen er langt lavere end den forvoldte skade.

(27) De italienske myndigheder har endvidere bemærket, at Kommissionen i nogle tilfælde har godkendt støtte til genetablering af en bestemt sektor eller mere indirekte skadeserstatning.

(28) I deres brev af 10. september 2004 bekræftede de italienske myndigheder, at støtten var baseret på en makroøkonomisk vurdering, men påpegede dog, at virksomhederne vil blive anmodet om at fremlægge beviser eller afgive erklæringer, for at man konkret kan påvise den specifikke skade for de enkelte virksomheder. De finansielle myndigheder kan derefter foretage den nødvendige kontrol. En sådan certificering bør indeholde elementer, der påviser, at virksomheden var berettiget til at modtage støtte, fordi den ligger i et støtteberettiget område. Virksomhederne skal endvidere påvise, at støttebeløbet ikke overstiger den forvoldte skade, og at der ikke er tale om overkompensation.

Bemærkninger om analyse af støtten som investeringsstøtte

(29) Hvad angår analysen af foranstaltningens forenelighed i medfør af undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) og/eller c), som blev foretaget på grundlag af de bestemmelser, der er omhandlet i betragtning 16, bemærkede de italienske myndigheder blot, at udvælgelsen af de områder, der var omfattet af foranstaltningen, var direkte og uløseligt forbundet med naturkatastroferne.

(30) De italienske myndigheder understreger, at støttens forenelighed skal vurderes på grundlag af traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), når der er tale om støtte til at råde bod på skader forårsaget af naturkatastrofer eller andre usædvanlige hændelser.

(31) Endvidere bemærkede de i deres brev af 10. september 2004, at støtten skulle betragtes som forenelig med fællesmarkedet i medfør af denne undtagelse, og at der således ikke var behov for en yderligere undersøgelse på baggrund af andre undtagelser eller retningslinjer.

V. **VURDERING**

Vurdering af foranstaltningens karakter af statsstøtte

(32) For at afgøre, om ordningen udgør statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, skal det undersøges, om den begunstiger modtagerne, om den ydes ved hjælp af statsmidler, om de pågældende foranstaltninger påvirker konkurrencen, og om de kan forventes at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

(33) Det første element i artikel 87, stk. 1, er muligheden for, at foranstaltninger begunstiger visse specifikke virksomheder. Det skal derfor afgøres, om modtagerne på den ene side opnår en økonomisk fordel, som de ikke ville have opnået under normale markedsvilkår, eller undgår omkostninger, som de principielt skulle have dækket med virksomhedens egne ressourcer, og på den anden side, om denne fordel gives til en bestemt kategori af virksomheder. Muligheden for at fradrage en del af investeringerne indebærer en økonomisk fordel for støttemodtagerne, fordi deres beskatningsgrundlag og dermed deres skat sænkes i forhold til det, virksomhederne i princippet skulle betale. Endvidere er foranstaltningerne rettet mod virksomheder, der er aktive — og især foretager investeringer — i bestemte italienske regioner, og dermed begunstiger dem i forhold til virksomheder, der ligger uden for disse regioner.

(34) I henhold til den anden betingelse for anvendelse af artikel 87 skal støtten ydes ved hjælp af statsmidler. I den foreliggende sag er der tale om negativ anvendelse af statsmidler, da det offentlige går glip af indtægter. Skattenedsættelsen mindsker statens skatteprovenu.

(35) I henhold til den tredje og fjerde betingelse for anvendelse af traktatens artikel 87, stk. 1, skal støtten fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke eller kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. I den foreliggende sag truer foranstaltningerne med at fordreje konkurrencevilkårene, eftersom de styrker støttemodtagernes finansielle stilling og handlemuligheder i forhold til deres konkurrenter, som ikke modtager støtte. Hvis denne virkning opstår i samhandelen mellem medlemsstaterne, påvirkes samhandelen af foranstaltningerne. Sådanne foranstaltninger fordrejer især konkurrencevilkårene og påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, når støttemodtagerne eksporterer en del af deres produktion til andre medlemsstater. Analogt hermed begunstiges den nationale produktion, hvis støttemodtagerne ikke eksporterer, eftersom mulighederne for virksomheder i andre medlemsstater for at eksportere deres produkter til det italienske marked dermed mindskes ([7]). Det samme er tilfældet, når en medlemsstat yder støtte til virksomheder i servicesektoren og inden for distribution ([8]).

(36) Derfor er foranstaltninger i princippet forbudt i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, og kan kun betragtes som forenelige med fællesmarkedet, hvis de kan påberåbe sig en af undtagelserne i traktaten.

([7]) Dom af 13.7.1988 i sag 102/87, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 1988, s. 4067, præmis 19.

([8]) Dom af 7.3.2002 i sag C-310/99, Italien mod Kommissionen, Sml. 2002 I, s. 2289, præmis 85.

(37) Kommissionen understreger dog, at den støtte, der er udbetalt under ordningen, ikke udgør statsstøtte, hvis den opfylder betingelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 ([9]) eller de gældende minimis-regler på tildelingstidspunktet.

Ordningens ulovlighed

(38) Da der er tale om foranstaltninger, der allerede er trådt i kraft, beklager Kommissionen, at de italienske myndigheder ikke har overholdt deres forpligtelser i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3, til at anmelde dem.

Vurdering af foranstaltningernes forenelighed med fællesmarkedet

(39) Efter et have fastslået, at foranstaltningerne indeholder statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, skal Kommissionen undersøge, om den er forenelig med fællesmarkedet i medfør af artikel 87, stk. 2 eller 3.

(40) Med hensyn til anvendelsen af undtagelserne i traktaten fastholder Kommissionen, at støtten ikke kan komme i betragtning til undtagelsen i artikel 87, stk. 2, litra a), eftersom der ikke er tale om støtte af social karakter, og den er heller ikke omfattet af artikel 87, stk. 2, litra c). Af indlysende årsager kan undtagelserne i artikel 87, stk. 3, litra b) og d) heller ikke anvendes.

(41) Hvad angår muligheden for at anvende undtagelserne i artikel 87, stk. 3, litra a) og c), henviser Kommissionen til den tvivl, den gav udtryk for ved indledningen af proceduren, og bider mærke i de italienske myndigheders udtalelser om, at støtten ikke tager sigte på nogen af de målsætninger, der er omhandlet i undtagelserne. De italienske myndigheder har ikke fremlagt de oplysninger, der er nødvendige, for at Kommissionen kan vurdere, om ordningen er forenelig i medfør af disse undtagelser, og det er således ikke muligt at vurdere ordningen på denne baggrund i denne beslutning. Denne konstatering udelukker ikke muligheden for, at støtte, der er ydet efter ordningen, erklæres for forenelig efter en individuel undersøgelse, eller at den er omfattet af fritagelsesforordningerne.

(42) Kommissionen har undersøgt, om foranstaltningerne kan fritages i medfør af artikel 87, stk. 2, litra b), som støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller andre usædvanlige begivenheder. Det skal bemærkes, at de italienske myndigheder under proceduren har understreget, at støtten har dette formål.

([9]) EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30.

Analyse af ordningen som støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer

(43) I henhold til traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), kan der gives erstatning for skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller andre usædvanlige begivenheder. Det er Kommissionens faste praksis at betragte vulkanudbrud, jordskælv, oversvømmelser og jordskred som naturkatastrofer som omhandlet i denne artikel.

(44) Ordningen omhandler støtte som erstatning for skader, virksomheder har lidt som følge af naturkatastrofer, der har ramt visse dele af Italien. De naturkatastrofer og jordskælv, der er tale om, er specificeret og afgrænset i administrative skrivelser.

(45) Som de italienske myndigheder i øvrigt bekræfter i deres brev af 10. september 2004, er foranstaltningen baseret på en makroøkonomisk vurdering. På baggrund af traktaten og i overensstemmelse med Kommissionens faste praksis skal der dog være en klar og direkte forbindelse mellem den hændelse, der har forvoldt skaden, og den statsstøtte, der skal kompensere for den. Forbindelsen skal fastslås for hver enkelt virksomhed og ikke på makroøkonomisk plan ([10]).

(46) Hvad angår mere indirekte former for skade, hedder det i Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet: om Det Europæiske Fællesskabs svar på oversvømmelserne i Østrig, Tyskland og en række ansøgerlande: »For så vidt angår kompensation for mere indirekte former for skader forårsaget af oversvømmelser, f.eks. produktionsforsinkelser som følge af strømafbrydelser, vanskeligheder ved at levere produkter som følge af en række blokerede transportforbindelser, hvor der kan etableres en klar årsagsforbindelse mellem skaden og oversvømmelsen, er det muligt at få fuld kompensation ([11])«. På grund af de italienske myndigheders makroøkonomiske vurdering er det imidlertid ikke muligt at fastslå en klar årsagssammenhæng mellem den skade, foranstaltningen kompenserer for, og naturkatastroferne. Også hvad angår de indirekte skader, skal forbindelsen fastslås for hver enkelt virksomhed og ikke på makroøkonomisk plan.

(47) I den foreliggende sag begunstiger ordningen alle virksomheder, der foretager investeringer ud over en tærskelværdi, der fastsættes i forhold til gennemsnittet for de foregående år, i de kommuner, de italienske myndigheder har udpeget, hvoraf nogle er meget store, har mange indbyggere og omfattende økonomiske aktiviteter (f.eks. Milano, Torino og Genova). Det er tydeligt, at mange af støttemodtagerne ikke har lidt direkte skade, og der foreligger intet sikkert bevis for indirekte skader. Det er i øvrigt ikke påvist, at den eventuelle skade udelukkende er forvoldt af de naturkatastrofer, de italienske myndigheder omtaler.

(48) Støtteordningen og det beløb, den enkelte har modtaget, har ingen forbindelse med den faktiske skade, men afhænger af omfanget af investeringer foretaget i et bestemt tidsrum, omfanget af investeringer i de foregående år og af beskatningsgrundlaget. Under sådanne omstændigheder, hvor støttemodtageren faktisk har lidt skade som følge af naturkatastroferne, kan støttebeløbet overstige skadesbeløbet.

(49) Man må derfor konstatere, at den formelle undersøgelsesprocedure ikke har kunnet fjerne Kommissionens tvivl, og at den pågældende ordning er en statsstøtteordning, der er uforenelig med fællesmarkedet.

(50) I deres brev af 10. september 2004 præciserede de italienske myndigheder imidlertid, at virksomhederne vil blive anmodet om at fremlægge beviser eller afgive erklæringer, for at man konkret kan påvise den specifikke skade for de enkelte virksomheder, og at der senere kunne blive foretaget den nødvendige kontrol.

(51) Man kan ikke udelukke, at støtten efter denne ordning i specifikke tilfælde opfylder betingelserne for at blive betragtet som forenelig med fællesmarkedet. De italienske myndigheder kan foretage en kontrol af de enkelte støttemodtagende virksomheder for at fastslå, om der er tale om en klar og direkte forbindelse mellem naturkatastroferne og den statsstøtte, der skulle kompensere for skaden. Denne kontrol skulle gøre det muligt at udelukke enhver form for overkompensation for den enkelte virksomheds skader.

(52) For at udelukke enhver form for overkompensation bør de italienske myndigheder kræve, at der fra støtten trækkes det beløb, støttemodtagerne har modtaget fra forsikringer. De italienske myndigheder bør i øvrigt foretage en kontrol af kumulering af den støtte, der gives som led i ordningen, med andre foranstaltninger for at udelukke enhver form for overkompensation.

([10]) Se f.eks. statsstøtte N 629/02, N 545/02, N 429/01, NN 62/2000, N 770/99 eller NN 87/99. Også i den sag, de italienske myndigheder nævnte, statsstøtte N 92/2000, fastslog Kommissionen, at der var tale om en sådan forbindelse for de økonomiske aktørers vedkommende.

([11]) KOM(2002) 481 endelig, af 28.8.2002, s. 9.

(53) Denne beslutning vedrører ordningen som helhed og skal efterkommes øjeblikkeligt, især hvad angår tilbagebetalingen af den ulovligt udbetalte støtte, som er erklæret for uforenelig med fællesmarkedet. Kommissionen minder om, at en negativ beslutning om en støtteordning ikke udelukker muligheden for, at konkrete tilskud ydet som led i ordningen ikke betragtes som statsstøtte eller kan betragtes som forenelige med fællesmarkedet på grund af specifikke forhold (f.eks. fordi den enkelte støttetildeling er omfattet af de minimis-regler, eller fordi den blev givet i henhold til en beslutning, der betegnede den som forenelig, eller den er omfattet af en fritagelsesforordning).

VI. **KONKLUSION**

(54) Kommissionen konstaterer, at Italien ulovligt har ydet den omhandlede støtte i strid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3.

(55) På grundlag af sin undersøgelse konkluderer Kommissionen, at ordningen er uforenelig med fællesmarkedet, fordi den ikke opfylder betingelserne for at opnå undtagelsen i artikel 87, stk. 2, litra b) for støtte, hvis formål er at råde bod på skade, der er forårsaget af naturkatastrofer, eller af andre usædvanlige begivenheder, som er den eneste undtagelse, Italien har påberåbt sig.

(56) I henhold til artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ([12]), bestemmer Kommissionen i negative beslutninger om ulovlig støtte, at den pågældende medlemsstat skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at kræve støtten tilbagebetalt fra støttemodtageren. Kommissionen kræver ikke, at støtten tilbagebetales, når det er i strid med et generelt princip i fællesskabsretten. I den foreliggende sag er tilbagebetaling ikke i strid med noget princip. Kommissionen bemærker endvidere, at hverken de italienske myndigheder eller støttemodtagerne har påberåbt sig sådanne principper.

(57) Italien bør træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at støtten betales tilbage af modtagerne, undtagen i individuelle tilfælde, som i overensstemmelse med betragtning 50, 51 og 52 opfylder betingelserne for forenelighed med fællesmarkedet i medfør af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 2, litra b). Med henblik herpå bør Italien kræve, at støttemodtagerne tilbagebetaler støtten senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning. Den støtte, der skal tilbagebetales, skal indeholde renter beregnet efter reglerne i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ([13]).

([12]) EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.
([13]) EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1.

Italien tilsender Kommissionen en særlig formular om udviklingen i tilbagebetalingen af støtten og udarbejder en liste over støttemodtagere, der skal tilbagebetale støtte, og angiver tydeligt, hvilke konkrete foranstaltninger man har truffet for at sikre en øjeblikkelig og effektiv tilbagebetaling af støtten. I løbet af to måneder efter meddelelsen af denne beslutning fremsender Italien endvidere dokumentation for, at procedurerne for inddrivelse af den ulovligt udbetalte støtte, som er uforenelig med fællesmarkedet, er påbegyndt over for støttemodtagerne (f.eks. meddelelser, tilbagebetalingsordrer m.m.) —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtteordning for virksomheder, som har foretaget investeringer i kommuner ramt af naturkatastrofer i 2002, der er omhandlet i artikel 5 e i lovdekret nr. 282 af 24. december 2002, ophøjet til lov nr. 27 af 21. februar 2003, som forlænger de fordele, der er omhandlet artikel 4, første punktum, i lov nr. 383 af 18. oktober 2001, og som Italien ulovligt har gennemført i strid med traktatens artikel 88, stk. 3, er uforenelig med fællesmarkedet, uden at dette berører bestemmelserne i artikel 3.

Artikel 2

Italien skal ophæve den i artikel 1 omhandlede støtteordning, hvis den stadig har virkninger.

Artikel 3

De individuelle støttetildelinger efter den ordning, der er omhandlet i artikel 1, er forenelige med fællesmarkedet i medfør af traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), i det omfang de ikke overstiger nettoværdien af den skade, de enkelte støttemodtagere faktisk har lidt ved de naturkatastrofer, der er omhandlet i artikel 5 e i lovdekret nr. 282 af 24. december 2002, under hensyntagen til de beløb, der er modtaget fra forsikringer eller som led i andre ordninger.

Artikel 4

De individuelle støttetildelinger efter den ordning, der er omhandlet i artikel 1, der ikke opfylder betingelserne i artikel 3, er uforenelige med fællesmarkedet.

Artikel 5

1. Italien træffer alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den støtte, der er omhandlet i artikel 4, fra støttemodtagerne.

2. Italien indstiller alle udbetalinger af støtte efter datoen for meddelelsen af denne beslutning.

3. Tilbagesøgningen skal ske uophørligt og i overensstemmelse med national lovgivning, hvis denne giver mulighed for at efterkomme beslutningen hurtigt og effektivt.

4. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, den blev udbetalt til støttemodtagerne, og indtil den er blevet tilbagebetalt.

5. Renterne beregnes efter bestemmelserne i kapitel V i forordning (EF) nr. 794/2004.

6. Italien tilbagesøger den ulovlige støtte inklusive renter fra alle de støttemodtagere, der er omhandlet i artikel 4, i løbet af to måneder efter datoen for meddelelse af denne beslutning.

Artikel 6

Italien underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen, ved at udfylde det spørgeskema, der er vedlagt denne beslutning. Navnlig tilsender Italien hurtigst muligt Kommissionen alle relevante dokumenter, der bekræfter, at procedurerne for tilbagesøgning af den ulovligt ydede støtte fra modtagerne er påbegyndt.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. oktober 2004.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen